

mærksom herpå samt eventuelt opmærksom på en tidligere telefonisk henvendelse til afhørte.

Det er rigtigt, at skatteyderen på det pågældende tidspunkt var stærkt optaget, idet hans parti, socialdemokratiet, på daværende tidspunkt lå i forhandling om regeringsdannelsen, men pågældende ville formentlig ved en telefonisk henvendelse til sparekassen kunne have fået oplysning om, hvor store rentebeløb han kunne fratække sin selvangivelse for året 1974.

Afhørte gentager, at han intet som helst erindrer om en telefonisk henvendelse i februar måned 1975 vedrørende omhandlede selvangivelse.

Havde skatteyderen besvær med udregning af sin skattepligtige indkomst det pågældende år på grund af byggeri m. v., burde han vel have henvendt sig til en revisor.«

Skatteministeren påstod under sagen, at bygge-regnskabet ikke var færdigt på selvangivelsestidspunktet, hvorfor kriminalpolitiet også undersøgte dette spørgsmål gennem samtale med sparekassefuldmægtig Oluf Hjortkær, der i politirapporten refereres for:

»Forespurgt siger afhørte, at skatteyderen ved en telefonisk henvendelse til sparekassen i løbet af et kort øjeblik ville kunne have fået samtlige oplysninger om betalte og godskrevne renter, som

han skulle bruge ved udfærdigelsen af selvangivelsen.«

Det står derfor klart, at skatteministerens »forbehold« kun er kendt af skatteministeren selv, og at der i øvrigt heller ikke var nogen saglig begrundelse for dette forbehold.

Alligevel udtaler statsadvokat Hertz ifølge stats-skattedirektoratets referat følgende:

»Jeg er enig i, at skatteyderen ved udfyldelsen af sin selvangivelse har handlet så skødesløst, at det af ham udviste forhold må betegnes som groft uagtsomt.

Statsadvokaten mener imidlertid ikke, at sagen vil kunne gennemføres til fældende dom, når henses til den af skatteinspektøren afgivne erklæring, idet det må antages, at retten vil lægge til grund, at der er taget forbehold med hensyn til selvangivelsesens rigtighed.«

Herefter henlægges sagen, og skatteministeren opnår givetvis som en af de meget få, der har overtrådt skattekontrollovens § 13, stk. 2, at denne lovovertrædelse i hans tilfælde bliver fuldstændig konsekvensfri. En sådan forskelsbehandling kan imidlertid ikke finde sted og i hvert fald ikke fortsætte i et land, der hævder, at det er et retssamfund. Hvis man vil værne om retssamfundet, er det derfor nødvendigt at gennemføre den foreslåede ændring af skattekontrollovens § 13.